

Mlade brazde,
glasilo BC Naklo – Srednja šola,
Strahinj 99, 4202 Naklo

Uredniški odbor dijakov:
Nika Berčič, Katja Čop, Monika Filipič,
Anamarija Tušar, Gašper Stanonik

Mentorica:
Marcela Koren

Fotografija z naslovnice:
Petra Kern

Oblikovanje naslovnice:
Anamarija Tušar, Kristof Šinkar

Avtorji fotografij:
dijaki in učitelji BC Naklo

Tiskano v Tiskarni Oman, 500 izvodov,
junij 2013

Uvodnik

Dragi bralci!

Kmalu bo šolsko leto zopet mimo in mnogi se gotovo strinjate, da je kar prehitro švignilo mimo nas. Tako nas sončni dnevi vabijo izven štirih sten, stran od knjig in "naporne" šole, toda ravno sedaj je še vredno potrpeti, saj so pred vrati počitnice in obilica prostega časa. Malo še stisnite zobe, odpišite teste, dobro zaključite ocene, nato pa se brezskrbno ulezite v senco s slamnikom na glavi in zadremajte v poletni sapici.

Tistim, ki vam popravni izpiti niso ušli, pa svetujemo, da s tem čim hitreje opravite in sledite ostalim v poletnem duhu.

S številko, ki je pred vami, se posebej poslavljamo od maturantov in jim z vsem srcem želimo srečo na življenjski poti, ki jo bodo ubrali.

Ostale zanimivosti pa raziščite kar sami. ☺

Vaše uredništvo

Poziv k sodelovanju

Če imaš kakršnekoli prispevke: pesmi, slike, fotografije, ali pa morda idejo za čisto novo rubriko, te vabimo, da se nam oglasiš na naš novi naslov **mlade.brazde@gmail.com** ali pa svoje izdelke predaš komu iz uredništva. Več nas bo sodelovalo, boljši bo časopis!

Ne pozabi! V knjižnici lahko obišeš kotiček Mladih brazd in napišeš teti Milici vprašanje, ga vržeš v škatlo in ona ti bo v eni od naslednjih številki odgovorila nanj!

Izmenjava z dijakinjami z avstrijske Koro

Med 8. in 12. aprilom smo na naši šoli gostili pet dijakinj iz dveh kmetijskih šol z avstrijske Koroške. Vprašali smo jih po razlikah o šoli pri nas in v Avstriji in po njihovih vtisih o tednu preživetem v Sloveniji.

Kako se počutite na naši šoli?

Super! Pripravili ste nam prijazen sprejem v čudovito okolje s prijaznimi ljudmi. Počutimo se zelo udobno.

S katerim razredom obiskujete pouk?

Nismo samo pri enem razredu, ampak se menjamo.

Kako se pouk tu razlikuje od vašega v Avstriji?

Razlike so kar precejšnje. Tukaj se veliko več praktičnega pouka izvaja zunaj na deloviščih, imate gimnazijski in slaščičarski oddelek ter veliko več fantov, ki so pri nas prava redkost, saj nekatere prihajamo iz deklishe šole,

druge pa iz šole, ki jo obiskuje le osem fantov.

Zakaj pa ste se sploh odločile za izmenjavo?

Bile smo radovedne, želele smo si novih izkušenj, vaša šola se nam je zdela zanimiva.

V katerem jeziku se pogovarjate z ostalimi učenci?

Večinoma angleško. Naučile smo se pa tudi nekaj slovenskih besed: znamo se predstaviti in reči: "Hvala."

Najzanimivejše izkušnje, ki ste jih doživele v tem tednu?

Jih je kar veliko! Peljale smo se s traktorjem, spoznale smo prijazne

22. 4.–26. 4. 2013

Dragi dnevnik!

Danes ti moram povedati toliko zanimivih stvari, saj med tednom sploh nisem imela časa. Ali veš, da sem živela v gradu? No, da boš bolje razumel, naj ti povem, da sem bila na izmenjavi v Avstriji (Drauhofen), kjer šolo obiskuje 85 deklet, ki čez teden živijo v internatu. Njihova šola in internat je prenovljen grad. Prvi dan smo odšli k Alexandri domov, kjer imajo turistično kmetijo, prespali pa smo pri Juliji.

Naslednji dan smo z ravnateljico odšle na ogled šole Litzlhof. Popoldne

sem bila pri pouku šivanja, kjer sem s pomočjo deklet naredila miško (igrača) in sešila majico. Po koncu pouka in večerji smo se odpravile ven in lovile zadnje sončne žarke na travniku in se zabavale.

V sredo sem se na praksi naučila delati sir mozzarella. Po kosilu smo

odšle na ogled Minimundusa. Ker smo bile že malo utrujene, smo se spočile na gugalnicah, saj nas je čakala še pot do Vrbskega jezera. Tam se nismo dolgo zadrževale, saj smo raje odšle na hiter ogled Celovca, nato pa nakupovat, kjer smo porabile še zadnje moči, ampak se je splačalo. Zvečer nam je ostalo še nekaj časa za druženje in posedanje na travi. Ker to šolo obiskujejo le dekleta, fantje so preveč oddaljeni, da bi hodili peš, se do njih pripeljejo kar s taksijem.

V četrtek sem imela prakso na kmetijski šoli. Dekleta in še nekaj fantov so mi razkazali hlev, okolico šole in kmetijske stroje. Po koncu pouka nas je profesor odpeljal še na sladoled. Popoldne sem imela gospodinjstvo, kjer smo

Gradec

V četrtek, 25. 4., v času projektnih dni smo se odpravili proti glavnemu mestu avstrijske Štajerske - Gradcu.

Iz Strahinja smo se ob 7-ih odpravili čez Karavanke. Prvi postanek je bil v Bärnbachu, kjer smo si najprej ogledali tamkajšnjo steklaro, ki slovi po dolgoletni tradiciji, nato pa je sledil še ogled znamenite St. Barbara Kirche (cerkev Svete Barbare). Cerkev ima ogromno posebnosti. Najdemo lahko vse: od močne simbolike vrat, oken, zvonika do krivih črt ... Ja, krivih črt! Cerkev nima, ne na stavbi sami ne v svoji okolici, niti ene same ravne linije. To je tudi ena od glavnih posebnosti Hudertwasserjeve arhitekture - slovite-

ga arhitekta cerkve. Streha je krita s strešniki sedmih različnih barv in skupaj sestavljajo kroge. Pomen letih si mora razlagati vsak sam. Naj še omenim, da so jih polagali otroci in da je na spodnji strani vsakega strešnika tudi otrokov podpis.

Po ogledu Sv. Barbare smo se odpravili v Gradec. Tam smo si najprej ogledali Murinsel; kavarno oz. turistično točko sredi reke Mure. Njihovo gostoljubje pa nas je kaj kmalu pregnalo naprej. Pot nas je vodila do graščine Schlossberg. Z gondolo smo se povzpeli na grad, od koder smo imeli krasen razgled na mesto in čudovito urejeno okolico.

Po ogledu gradu smo končno dočakali zaslužen prosti čas, katerega smo porabili za obisk manjših trgovinic in počitek pred vožnjo domov. Ob 21-ih smo končno prispeli v Strahinj, utrujeni, a zadovoljni. 🍷

Besedilo in fotografija: dijakinja 2. L

ške

družine in veliko novih ljudi, videlo veliko gora, predvsem pa smo veliko in dobro jedle.

Najbolj pa nam je všeč, da lahko tudi v Sloveniji spoznaš dobre avstrijske prijateljice.

Monika Filipič, 2. M.

Foto: Gašper Stanonik, 3. F

na naredile šest različnih vrst pic, ki smo jih pojedle za večerjo. Spekli smo tudi njihov tradicionalni kolač.

In že je bil petek. Dopoldne sem imela dve uri angleščine, nato pa smo se z dekleti že morale posloviti. Na začetku tedna me je bilo malo strah glede sporazumevanja, kako me bodo sprejeli in njihovih navad, vendar se je izkazalo, da je bil strah čisto nepotreben. Popoldne smo se odpeljali v Ehrental, kjer smo imeli kosilo in ogled šole, nato pa smo odšli domov. 🍷

Ana Božič, 3. L

Foto: Ana Božič, 3. L

Obisk Nizozemske

V se skupaj se je začelo deževnega ponedeljkovega popoldneva, ko smo se iz Naklega odpravili na štirinajsturno vožnjo preko Avstrije in Nemčije do Nizozemske. Že takoj v torek dopoldne nas je, vse neprespante ter preležane od dolge vožnje, prebudil prečudovit in zanimiv pogled na borzo cvetja Flora Holland, ki nas je na prvi pogled spominjala na "Božičkovo delavnico". Sledil je ogled Amsterdama, v katerega je bil vključen tudi ogled hiše, ki je bila med drugo svetovno vojno skrivališče judovske družine Frank. Šele tam smo začutili in dojeli, kaj nam je Ana Frank pravzaprav hotela povedati v svojem dnevniku. Kot pa da to še ni bilo dovolj pretresljivo, so nas odpeljali še v četrt, katere turist v Amsterdamu ne sme zgrešiti, v rdečo četrt.

Dopoldan drugega dne je bil prava paša za oči in bolečina za denarnico, saj smo si ogledali brusilnico diamantov. Tam so nam pokazali obdelavo in nekaj različnih vrst ter oblik diamantov. Konec dopoldneva pa smo si popestrili s plovbo

po kanalih in si hkrati na daleč ogledali znanstveni center NEMO, največjo plavajočo kitajsko restavracijo v Evropi, ter še mnogo drugih amsterdamskih zanimivosti. Po enourni vožnji z avtobusom je sledil ogled muzeja na prostem, vasice Zaanse Schans. Na majhnem območju je bilo prikazano celotno podeželje Nizozemske, od mlinov na veter, sirarne, pa vse do coklarne. Popoldne je sledilo težko pričakovano kolesarjenje po Amsterdamu. Izkusili smo kolesarske ceste Amsterdama, prav tako pa tudi največji park - Vondelpark.

Zadnji dan smo obiskali šolo, s katero večkrat sodelujemo, saj šola ponuja izobrazbo podobnih poklicev. Obiskali smo tudi največkrat obiskan cvetlični park, Keukenhof. Vsi smo bili zelo navdušeni nad pisano "palette barv" na Nizozemskem. Za konec naše ekskurzije pa smo bili vsi prav prijetno presenečeni nad peščenimi obalami Severnega morja.

Kljub neprespanim nočem in enolični hrani smo uživali v vsaki minuti ekskurzije. Ti spomini nam bodo v lepi luči za vedno ostali v naših glavah in upamo, da jih bomo drugo leto le še dopolnili z novimi, prav tako lepimi spomini. 🍷

Dijakinji, 2. L

Foto: Petra Kern, 2. M

Potujemo, raziskujemo, spoznavamo ... Potujemo, raziskujemo, spoznavamo ...

Znanje je pot do uspeha!

URŠKA JEKOVEC, 3. N
zlato priznanje iz geografije

Tema tekmovanja?
Obnovljivi viri energije.
Leto 2012 je leto trajnostne energije.

Kaj ti pomeni to priznanje?

Potrditev, da tudi jaz nekaj vem o tem. Uspeha sem zelo vesela.

Kateri so tvoji naslednji cilji na tem področju?

Čim več izvedeti o naravi in to znanje izrabiti tudi v svojem poklicu.

ALJAŽ MULEJ, 2. M
zlato priznane iz biologije

Tema tekmovanja?
Biologija slovenskega morja oz. biodiverziteta slovenskega morja.

Kaj ti bo najbolj ostalo v spominu?

Ko bom plaval v slovenskem morju, se bom zavedal, da v njem lahko plava tudi do 128 vrst morskih psov!

Kaj bi rad sporočil bralcem Mladih brazd?

Biologija je veda, ki skriva velike skrivnosti življenja!

GAŠPER STANONIK, 3. F
zlato priznanje iz geografije

Kaj ti pomeni to priznanje?
Uspehi na tekmovanjih mi omogočajo zagon za nadaljevanje iskanja novega znanja in uspehov.

Kateri so tvoji naslednji cilji na tem področju?

Željan sem nadgrajevanja znanja, saj je le uspeh dokaz, da je ves trud poplačan. Iskanje novih informacij na nek način omogoča večjo varnost in večji pregled na situacijo v svetu.

Tvoje sporočilo za bralce Mladih brazd?

Poleg rednega in poglobljenega šolskega dela, sta ambicioznost in želja glavna atributa za uspeh. Znanje je pot do uspeha!

PETRA KERN, 2. M
zlato priznanje iz geografije

Kaj ti pomeni to priznanje?

Priznanje je zame dokaz, da lahko veliko dosežem, če se le dovolj potrudim in vložim dovolj dela ter zanimanja.

Tvoji naslednji cilji na tem področju?

Najprej me čaka olimpijada poleti v japonskem Kjotu, potem matura iz geografije, nato pa morda celo študij geografije, če ne to, pa se nameravam vsaj preizkusiti v vlogi turističnega vodiča.

Kaj bi rada sporočila bralcem Mladih brazd?

S trudom in trdim delom se da doseči marsikaj. Pa tudi to, da vedno bolj ugotavljam, da znanje odpira mnoga vrata in poti v svet.

ANITA MEGLIČ, 4. L
zlato priznanje iz zgodovine

Tema tekmovanja?

Hladna vojna, predvsem pa zgodovina Nove Gorice, kjer je bilo državno tekmovanje.

Kaj ti pomeni to priznanje?

Priznanje mi pomeni potrditev dobrega dela pri zgodovini v preteklih letih. Je pa tudi odraz vloženega dela profesorice Mojce Logar, ki me je med pripravami ves čas spodbujala, mi pomagala in poskrbela, da sem bila res dobro pripravljena.

Kaj ti bo najbolj ostalo v spominu?

Od tekmovanja mi bosta v spominu najbolj ostala prijetna družba in čakanje na razglasitev dobitnikov priznanj.

MANCA HUDOBIVNIK, 4. L
zlato priznanje iz matematike

Kdaj in kje je bilo državno tekmovanje?

V soboto, 20. 4. 2013, na Prvi gimnaziji Celje.

Kateri so tvoji naslednji cilji na tem področju?

Če me bo življenjska pot slučajno vodila v matematične vode, si želim, da bi z mojim znanjem lahko reševala konkretne tegobe današnjega sveta, ne pa le abstraktnih nalog.

Sporočilo za bralce Mladih brazd?

Bralci Mladih brazd - če želite tudi vi napisati kakšen članek o svojem dosežku, kar pogumno naredite prvi korak proti zastavljenemu cilju, saj kot vemo, se nobena pot ne začne brez prvega, odločilnega koraka.

UROŠEVE PESMI

Uroševe pesmi

Včasih pozabim, a tebe ne

Včasih pozabim na zvezde,
ker včasih jih ni.
Včasih pozabim na sonce,
ker zbledi.
Včasih pozabim na luno,
ker podnevi zbeži.
Nikoli pa ne pozabim nate,
ki v mojem srcu živiš.
Ne bije, ne diham, preprosto ne živim,
dokler v tvojem poljubu,
objemu se zbudim.

Vojna

Vojna mnogih mož, strtih src,
skritih v temo,
kjer solze ne štejejo nič.
Bolečina le grize,
grize globlje in globlje;
srce se ne da.
Telo propada, počasi propada.
Celica za celico, žila za žilo,
a vsi stojijo tiho v vrsti,
v nesmrtni tišini,
izgubili vso čast, ves ponos,
vendar še vedno stojijo; ponosno,
ker ravnali so pravično.
Za razliko od mnogih,
se njihovi hrbti ne krivijo,
ponosno požrejo bolečino
in še naprej se borijo.

Nora igra

Igra najinih pogledov,
brezupnih, brezbriznih.
Na čase norih,
v tančico skrivnosti zavitih;
z drugimi nameni skritih.

Narisala: Nika Roblek, 2. M

Vem, da me nočeš,
vendar še zmer vztrajam pr teb.

Besede tvoje me bolijo,
rane se le poglobijo;
iz njih trgam trnje, kot laži tvoje.
Hotu sm pokazat ti svet ljubezni
moje,
zavrnila si ga,
srce izgubila moje.

Vem, da me nočeš,
vendar še zmer vztrajam pr teb.

Še zmer bi dau ti use,
če bi hotela,
še zmer bi lohka skupi žvela,
če ljubezn v tebi bi spet zame
vzplamtela.
Toda ne bo.
Hotela si svobodo;
tvoja želja - pač tako bo.

Vem, da me nočeš,
vedar še zmer vztrajam pr teb.

Risbica na zidu

Risbica na zidu,
še iz cajta, k pesmce sm teb pisu.
Sonce v življenju mi je vsak dan svetu,
in čisto vsaki stvari sm se loh posvetu,
brez problema vse sm vedu.
Dolg se me sreča tokrat je držala,
čudno, ponavad ne vztraja.
Zdj pobiram spet se s tal,
počasi plazm se prot cilju,
vztrajam, kmal se na noge bom pobrau,
nadaljeval,
brez skrbi,
pozabu bom na stvari,
ki sm jih dau,
ne bom jih skrivu,
rajš v javnost poslou.

Nadaljevou bom svojo pot,
optimistično,
da nam zasrou.
Rabu bi nekoga, ki biu bi z mano,
k ga bom potrebovou.
Use to še na pot me čaka;
do takrt pa Česen sam koraka.

Hlapci

Država kot kaže že razpada,
vsak gleda sam na to, kok ma dnarja.
Če hočeš na oblast, prvo se morš naučit krast.
Šele k dost boš nakradu,
boš vidu, da ni vse v dnarju;
osebno boš razpadu,
narod te bo iz dneva v dan bl napadu.

Nismo mi država hlapcov,
tko kt Cankar je zapisu;
mi smo država Slovincov in Slovanov,
včasih bli smo strah Rimljanov!

In par vs šupkov skos bl nam krade!
Nemorm plačat v šol si malce,
tut spričvala mi ne daste,
dokler ne ožamete mi moje boge mamce.
A povem vm, pameti ni v dnarju;
pametnmu človeku uzemte znanje.
NE, neznate!

Poberete za to vs keš,
da bori iz dneva v dan
se osebno, ne raste, bori se prot lakoti,
in z ljubeznijo gor raste;
zdy se me pazte!
Zbudu bom zaspane hlapce, zbudu
bom narod vs, da boste končno nehal krst!

4. Č

4. F

4. N

5. B&D

„Moj najljubši del maturantskega plesa je bil Gangnam Style. Poleg tega pa me je najbolj očarala moja soplesalka. Izredno sem bil vesel tudi povabljenih gostov in odličnih Svatov.“

„Najboljši del je bilo vzdušje. Bilo je zelo dobro, ker so se ljudje znali lepo obnašati.“

„Meni se je del maturantskega večera in plesa zdel zelo zanimiv, vendar mi ni bil všeč izbor za kralja in kraljico. V glavnem, bilo je vse v redu. Bravo 5. FD in vsem maturantom in maturantkam!“

4. L

4. M

ato smo imeli v štirih letih šolanja veliko možnosti dosegni pomladi pripravljaj na brstitev, smo bili mi polni adrenalina, namljive liste, ki privabljajo čebele. Tako smo tudi mi dobili ta cveta nastane sočen plod, ki rabi veliko sonca, da postane nova spoznanja in znanje ter postajali vedno bolj zreli in berejo in shranijo v skladiščih za ozimnico. Tudi mi smo hitro olko se težko loči od drevesa, tudi naše spoznanje je tako, da ba poslovit.

Jure Grmek, 4. Č

5. FD

Maturantski ples je bil zakon!! Motil nas je le izbor kralja in kraljice, pa tudi voditelji bi bili lahko bolj zanimivi.

Na maturantskem plesu je bilo zelo dobro. Najbolj me je očaralo, ko so zaplesali Gangnam style in ko so prišli Veseli svatje. Moj najljubši del je bila predstavitev razredov.

Maturantski ples je bil super bombastičen. Vseh 6 ur smo uživali, plesali in se zabavali. Skratka bilo je enkratno in nepozabno.

Moj najljubši del maturantskega plesa je bil seveda ples z očetom. V najlepšem spominu pa mi bo ostal tudi ples z učitelji. Najbolj me je očaral filmček 5. FD razreda. Zame je bil to nepozaben dan v mojem življenju. Vse je bilo super.

Kratko, prekratko življenje enodnevnice

ENODNEVNICE so red žuželk, katerih ličinke živijo v sladki vodi. Spadajo med najstarejše predstavnike žuželk, saj njihove fosile najdemo v plasteh, starih tudi do 150 milijonov let.

Enodnevnice v stanju ličinke preživijo tudi do nekaj let. Med tem časom prejemajo kisik neposredno iz sladke vode in se hranijo z delci rastlinskih tkiv. Zakopane so v blatu ali pa prosto plavajo med rastlinjem, najdemo pa jih tudi ob robovih hitro deročih rek ter slapovih. Med življenjem v vodi se levi 15 - 20 x, preden doraste, nato priplava na površje, saj je zrela za preobrazbo.

Točno tako se je začelo tudi življenje enodnevnice Dolgočasnice. Dve leti je čakala na trenutek, ko bo lahko priplavala na površje in se bo njeno življenje končno spremenilo na boljše. In dočakala ga je! Vsa presrečna se je dvignila na gladino in se levila še zadnjič. Ves svet je bil naenkrat njen. Lahko je letala iz enega kraja v drugega, spoznavala druge vrste žuželk ter preprosto uživala. Nato se je vrnil v domačo mlako, toda ob vrnitvi jo je tam pričakalo presenečenje.

Tam, kjer je bila vedno sama, je sedaj letalo na stotine takih enodnevnice, kot je bila ona. Prizor se ji je zdel nenavaden in nemogoč, zato se je odločila povprašati mimoidočo eno-

dnevnicu, kaj to pomeni. Ta ji je osorno odgovorila, naj se raje briga zase in izpolni svojo dolžnost ter za vedno izgine s tega sveta. Ničesar ni razumela in hotela jo je še povprašati, kaj je ta njena dolžnost, ko jo je videla, kako je zletela proti robu mlake, odložila svoja jajčeca in na licu mesta umrla. Dolgočasnica ni mogla verjeti svojim očem, zato je odšla poiskat koga, ki bi ji lahko pomagal. Odšla je do najmodrejše enodnevnice v mlaki, da bi jo povprašala o svoji dolžnosti.

Enodnevnica Pametna je sedela na ločju v vodi in pogledovala proti ostalim, ki so letale nad mlako. Dolgočasnica se je obotavljala, nato pa se je le opogumila in vprašala Pametno, kaj je dolžnost vsake enodnevnice. Pametna ji je odgovorila: "Vsaka enodnevnica mora poskrbeti za svoje potomce, vsaka je dolžna umreti zanje, tvoje življenje ni vredno pol toliko kot življenje tvojih jajčec, zato pojdi in rešuj našo vrsto pred izumrtjem."

Dolgočasnica je poletela daleč stran od ostalih in premišljevala, kaj naj bi to pomenilo.

Takrat pa se je nekdo prikradel za njen hrbet in rekel, da bo že on poskrbel za njene potomce. Dolgočasnica se je prestrašila in želela zbežati v drugo smer, toda tam sta jo čakali še dve enodnevnici. Vsa prestrašena je trenutek za tem omedlela.

Ko se je končno prebudila, o drugih enodnevnica ni bilo ne duha ne sluha, zato se je odpravila nazaj k mlaki. Toda težko je letela, njena krila so jo komaj držala, boleli so jo vsi deli telesa, zato se je spustila na tla ob robu mlake. Tam je odložila jajčeca in se še komaj držala pri življenju, ko je mimo priletela roparska žuželka in začela odnašati njena jajčeca. Sedaj je Dolgočasnica razumela besede drugih enodnevnice. Zbrala je še zadnje moči, da bi rešila svoje potomce in svojo vrsto pred izumrtjem. Zagnala se je v roparko in jo odrinila v vodo, kjer si je zmocila krila, da ni zmogla več vzleteti.

Dolgočasnica je izpolnila svojo dolžnost in je trenutek za tem umrla. Rešila je življenje potomcev in svoje vrste. Navsezadnje je ravnala pravilno!

NAUK:

Usakdo si zasluži priložnost, da pokaže kdo je!

Leposlovno besedilo je bilo nagrajeno na natečaju Prirodoslovnega društva Slovenije RASTLINA, ŽIVAL IN KAMNINA LETA 2012.

Avtorica: Lea Klančnik, 3. N
Mentorica: Marjeta Vovk

Tuši

Sedim v kavarni, zunaj kot iz škafe lije.
Zakaj tako me dež na tvoje ime spominja?
Dežna kaplja kakor kaplja fantazije,
nebo v eno in tvoje ime spreminja.

Med sprehodom po parku še sončno nebo,
nato Hollywoodski dež čez nekaj minut.
In temu nazoru, (vendar zakaj tako?)
sledi moje srce kot čreda norih košut ...

Tih padec, ki s podlago kapljo razškropi,
spodbuja v glavi moji misli blage,
in ko se strese kaplja na vse strani,
ne potrebujem niti ene več razlage.

Vem, da tu sem sama in mislim nate,
vem, da se srcu je popolnoma zmešalo.
Kaj pa sem pripravljena storiti zate,
se bo ob svojem času pokazalo.

Ne želim hiteti, ne želim se zaleteti!
Nočem ponavljati svojih bivših napak.
Si pa želim te na deževen dan objeti,
naj skupna usoda bo najin skupen oblak.

Jenta

Ljubim, sovražim?

Kje si zdaj, ti moj fante?
Ne vem, kako ti bom priznala.
Da težko odločim se,
kako si zase bi postlala.

Od tebe biti ne želim,
niti sekundo, milimeter stran.
Priznam, da vsakič se stopim,
ko zelene so oči pristan

mojim, plahim, bežnim očem.
Ne želim pa več živeti
v negotovosti in to zdaj vem.
Želim le svoje sanje si ujeti.

Zato povej, kako ravnati?
Naj te sovražim ali ljubim?
Naj potrkam in stojim pred vrati?
Povej kako, pa ti obljubim;

rečeno vse storjeno bo.
Naj zbežim ali stojim kot kip?
Povej kaj čutiš, bo že kako,
moj jaz prenesel ta tvoj strip.

Le zjasni se, vem, da lahko ni
sem sama prav na istem kakor ti.
Toda, če storiva to sedaj oba,
prihodnost nova bo napisana ...

J. A.

Gospodar

Itak sem brezupno bitje,
kaj čem gledat jaz za tabo?
Se čuti, ko dveh plamenov zlitje
gori za nevsakdanjo rabo.

Res ne vem, če tale čudež,
se zgodil je tu med nama ...
Kakor po izdajstvu judež,
se v lastni duši čutim sama,

Ker ne držim več te obljuje,
ki sem si jo včeraj dala.
Za sladek greh in tri poljube
je moja duša tebe izbrala.

Obljuba pa, ah, kaj mi mar,
bo pač prelomljena ostala.
Ker v srcu mojem gospodar
postala je ljubezen mala.

J. B.

Obisk astronautke Sunite L. Williams

V sredo, 22. 5. 2013, nas je obiskala Sunita L. Williams, astronautka Nase, ki ima slovenske korenine. S svojim predavanjem nas je tako navdušila, da smo po koncu pristopili do nje in ji zastavili posebno vprašanje, na katerega nam je dala izčrpen odgovor. Objavljamo ga kar v angleščini, "iz prve roke"!

What words do you have for us - young people, here in this school?

The words I have are... well you know, when I was your age I thought everything was like invented already, and we had nothing much left to discover. You know, like all the oceans and The Mariana Trench (deepest part of the world's oceans), but I come to find out pretty quickly there after that not even the whole ocean floor is mapped. I mean; wow, there is so much more to do and there's so much more to invent. And with living on the space station you understand how we still don't know so much about even ourselves

when we want to do stuff like space travel. We think that somebody's already figured it out. But there's a lot of people who haven't figured out things that you guys think they have, to put it that way, so you guys have to do that. There are so many questions that still have to be solved and that's the challenge I give to you. You have a lot to learn and a lot to figure out for the rest of us. That's not going to stop, that's a continuing process, so I think that's really encouraging. I wish I was your age again, because what we did was just go out and live on a space station, but what you guys are going to do is a lot more than that and it's going to be exciting, so get excited!

My words of advice are:

Be excited for your future! Even though sometimes people say there's no money, the news is not so good, bla bla bla ... You know, what's money? Money is nothing. It's more ideas, thoughts

and that's what creativity is, and that's what's exploration and adventure. So it's more what you learn and what you think about. Keep yourself healthy, that's the other part of a whole thing. You guys here at this school in particular do that which is really great. A lot of people think they're healthy for granted but I think that's the biggest limiting factor for allowing people to do things like go to space and do whatever type of adventure they have wanted to do, can't even climb a mountain after so long, because they haven't kept themselves in good health while they were growing up.

So keep yourself in good health so you can do all those fun things that you're going to do in the next 10, 20 years.

Thank you.

Anamarija Tušar in Katja Čop
Foto: arhiv BC Naklo

Energična, poskočna in nasmejana Majči

Maja Bobnar je dijakinja 4. Č razreda. V prostem času se ukvarja z glasbo in se vozi z motorjem. Sedaj jo predstavljamo kot čedalje bolj znano TV osebnost iz oddaje Na Zdravje!

Kako se počutiš kot zvezda?

Ne počutim se kot zvezda. Sem običajna devetnajstletnica, ki jo zanimajo podobne reči kot vsakogar. Se pa srečujem s posledicami prepoznavnosti, kot vsaka znana osebnost.

Mnoge zanima, kako si zašla na to pot. Bi nam zaupala svojo zgodbo?

Pred leti sem honorarno začela sodelovati kot harmonikarica v pop rock glasbeni skupini Rok 'n' Band. V prejšnjem letu sem preko njih prišla v stik s skupino Veseli Gorenjci in se z njimi prvič udeležila oddaje Na Zdravje. Tam sem se seznanila z avtorjem pesmi Jožetom Potrebuješem in Boštjanom Romihom, ki sta me povabila v oddajo in tako sem tudi prišla v stik s Čuki. Za moj uspeh ima veliko

zaslug moj prijatelj Rado Mulej.

Si imela ob uspehih tudi trenutke, ko si morda podvomila o vsem skupaj?

Da, vedno sem premišljevala o pristopu do ljudi. Ali jim bom všeč ali ne? Vendar me je publika zelo hitro vzela za svojo.

Kako potekajo priprave na nastop?

V Ljubljano hodim na sestanke, kjer imamo v studiu VPK snemanje vsak ponedeljek. V drugih dneh se načrtuje izvedba nastopa.

Kdo poskrbi za tvoj zunanji videz pred nastopom?

Moja stilistka Darja, ampak imam kdaj pa kdaj možnost sama izbirati obleko za nastop.

Imaš kakšen amulet za srečo, ki ti pomaga do dobrih rezultatov?

Da, in sicer je to moj tatu na desni rami, ki se glasi: 'Everything happens for a reason'. Upam, da prevod ni potreben. (Smeh)

Katere instrumente še igraš, poleg harmonike?

Bobne, kitaro, klaviature in orglice.

Nam opišeš občutke, kako je biti v vlogi prve dame oddaje Na Zdravje?

To je eden mojih najvišjih dosežkov, na katerega sem zelo ponosna. Z ekipo sem se zelo dobro ujela. Nenavaden občutek je samo, ko moram komunicirati s kamero, kar pa ni enako, kot se pogovarjati z ljudmi.

Kateri uspehi ti pomenijo največ?

Sodelovanje z Rok 'n' Band skupino, posnet videospot in pesem s Čuki ter angažiranje v oddajo.

S čim nameravaš nadaljevati svojo kariero?

Nimam kakšnih posebnih načrtov. Ravnam se po toku. (Smeh).

Kaj misliš, da so glavni atributi za uspeh?

Celotna predanost delu, odločnost, pozitivno razmišljanje in pa verjeti vase. Tudi če nekaj ne gre, kot bi moralo iti, ne smeš prehitro obupati.

Za konec najine "debate" bi te vprašal: kaj si še želiš v svojem življenju?

Najbolj si želim posneti film.

Hvala.

Gašper Stanonik, 3. F
Foto: Gašper Stanonik, 3. F

poletje moda

1 Poletje je zelo vroč čas. Kaj bi lahko bilo torej bolj prijetnega od lahkotnega sloga?

Zanj potrebuješ kratko vzorčasto krilce, enobarvno širšo majico, ki ne bo segala čez krilo, visoke pete in nekaj norih modnih dodatkov. Tako lahko krilo opremiš s pasom živahnije barve, na zapestja posadiš nekaj zanimivih zapestnic, svojo poletno prečo zaščitiš s klobučkom, potrebščine pa varno spraviš v manjšo torbico za čez ramo ...

Špela Žagar, 4. FD

2 Letošnje leto je nov modni trend razkazovanje trebuščka, zato ga nikar ne zakrivaš. Drzni si obleči majico, ki ne sega čez popek, da vse skupaj poudariš, pa obleci tudi hlače z nizkim pasom. Ožjo majico lahko kombiniraš s širokimi hlačami vseh dolžin. Okoli vratu lahko nadeneš kakšno verižico, ki že celo zimo počiva na stojalu. Vsekakor so priporočeni tudi prstani, zapestnice in seveda ... Klobuček! Poletje bo namreč zelo vroče :D

Špela Žagar, 4. FD

4 Poletni hit so tudi pajkice ali ozke hlače z razno raznimi vzorci. Ni pomemben vzorec, pomembno je to, da se v tem vzorcu dobro počutiš ti. Zgoraj si lahko oblečeš kratko majico, ki sega do popka. Če si bolj sramežljive vrste pa lahko k takim hlačam kombiniraš majice brez rokavov, celo brez naramnic. Okoli vratu lahko oviješ lahke poletne rutice, lase pa ukrotiš s pomočjo kriččega traku za lase. ;)

Špela Žagar, 4. FD

Špela Žagar, 4. FD

5 Če si po naravi bolj klasična, te kljub temu v tem poletju čaka velika možnost izbire garderobe. Tako lahko brez zapletov pokažeš svoje telo v eni od prekrasnih oblekic. Letos je v modi retro stil, zato se lahko podaš v trgovine in gledaš v smeri pikčastih vzorcev. ;)

Tjaša Kuhar, 3. M

6 Za večerne sprehode po morskih mestecih ali samo za sprehod ob obali lahko v trgovinah najdeš prav prikupne pajacke. Če ti je neudobno samo v pajacu ali če se počutiš preveč razgaljeno, naj ti namignemo, da taki pajaci zelo dobro sovpadajo skupaj s prosojnimi tunikami. ;)

Tjaša Kuhar, 3. M

Nika Berčič, 3. M

Nasveti tete Milice

V mojem nabiralniku se je ponovno znašlo nekaj pisemc! Lepo, da tudi v teh zadnjih šolskih tednih niste pozabili name. Čeprav uživam v že skoraj pravih poletnih dneh, sem vam tudi tokrat posvetila nekaj časa.

Obenem pa vam želim noro poletje prepleteno s prijateljstvom in kančkom ljubezni. Izkoristite čas, ko si lahko malo oddahnete od učenja.

Verjetno me čaka popravni izpit, kaj naj naredim?

Če veš, da se med šolskim letom nisi učil/-a in si vse prestavljal/-a na maj in junij, potem imam zate le en nasvet: začni se učiti danes! Najprej si priskrbi zapiske (če nimaš svojih), si razdeli snov na majhna poglavja, potem pa vsak dan predelaj enega. Delaj si miselne vzorce. Kar si se naučil/-a, naslednji dan ponovi ter dodaj novo poglavje. Če se boš redno učil/-a, verjamem, da ti bo uspelo. Iskreno upam, da si se s tega kaj naučil/-a in se boš naslednje leto redno učil/-a!

Če pa si se med letom učil in ti je le malo zmanjkalo do pozitivne ocene,

ti svetujem, da vso snov po poglavjih še enkrat ponoviš, pregledaš stare teste ter se naučiš, česar nisi znal. Ampak tudi tukaj bo potrebno redno učenje. Srečno!

Sem v tretjem letniku in ne vem, kam naprej. Kje naj iščem ideje?

Mislil, da se s tvojim problemom ubada kar nekaj dijakov. Najprej moraš ugotoviti, kaj te veseli. Bolj uživaš pri psihologiji ali pri biologiji? Ko ugotoviš, katero področje te zanima, na internetu poišči seznam vseh fakultet in preglej študijske programe. Verjemi mi, nekaj te bo zagotovo pritegnilo. Ko boš imel/-a narejen izbor programov, ki so ti všeč, obišči še ▶

Nekateri se sprašujemo, ali bo sploh kaj s poletjem? Deževno vreme je napovedano tudi julija, vendar nas kljub vsemu nič ne odvrne od potepanja naokoli, kajne? Najboljše počitnice pa so seveda tiste, ki vključujejo malce rekreacije.

Torej kam med poletnimi počitnicami?

Poletne dni lahko izkoristite za krajše ali daljše izlete po Sloveniji:

- Bled ali Bohinj,
- slovenska obala,
- Soteska Vintgar - Bled,
- Škocjanske in Postojnske jame,
- Otočec na Krki,
- Triglavska jezera, Stol, Triglav, Mangart, Špik in nižji hribi ...
- poiščite si kotic ob Kolpi ali Soči,
- dovolj pa je tudi sprehod v sosednje mesto ali vas ob pravi družbi ☺

Lahko pa si privoščite tudi skok v tujino:

- Istra ali hrvaška obala z otoki,
- London ali Bruselj (letalo),
- Dunaj, Bratislava, Beograd, Praga, Celovec, Gradec, Zagreb (vlak), itd.

Na izlet se lahko odpravite z avtom, ki pa seveda mora biti poln. Najbolje je s seboj vzeti razne rekvizite, kot so karte, žoge, pribor za piknik, itd. Če se odpravljate za več dni, ne pozabite na opremo za taborjenje; čeprav je to že malce iz mode, vam zagotavljamo, da je ob pravi družbi lahko zelo zabavno! ☺

Za oddaljene destinacije si je najbolje zbrati 3-5 članov popotnikov. Cene letalskih kart in vozovnic se vrtijo okrog 18-75 € na osebo (InterCity vozovnice za vlak so običajno povratne). Za prenočišče si izberite študentske hostle, ki jih lahko dobite že za 15 € na noč.

Potovanje si planirajte sami, če se le dovolj znajdete, saj je to najceneje.

Za bolj zagrete športnike so priporočljivi pohodi v hribe in seveda kolesarjenje. Primerno se opremite in s seboj odnesite nekaj energijske hrane, ta vedno pride prav.

Poletje lahko izkoristimo na mnogo načinov, predvsem si želimo, da ga ne zapravite, temveč uživate v njem, kar se le da! ☺

Vaše uredništvo

Mangart

Cres

London

Triglavska jezera

informativni dan oz. se kako drugače pozanimaj o poteku študija. Kakorkoli se boš odločil/-a, bo pravilno! ☺

Všeč mi je fant, vendar si ga nekako ne upam nagovoriti. Kako naj pristopim do njega?

Oh, ti fantje! Verjameš ali ne, tudi meni so v tvojih letih povzročali probleme, podobne tvojim. V teh časih tehnologije, ga imaš verjetno dodanega na Facebooku. Najlažje bo začeti, če mu preprosto "všečkaš" kakšno fotografijo. In če si mu vsaj malo všeč, bo on naredil isto. Nikakor pa ne smeš obupati že na začetku! Če to ni uspelo, začni pogovor (najlažje na Facebooku). Najbolje je začeti s preprostim

vprašanjem o temi, ki vaju povezuje (npr. šola, hobiji ...). Če pa sodiš med bolj pogumne, lahko začneš z nasmehom, ko se srečata ali pa se preprosto usedi k njemu na avtobusu. To je idealna priložnost, da začneš pogovor. Če bo med vama preskočila iskrica, se bo vajin odnos gradil in mogoče postane več kot prijatelja. Le pogumno!

Imam fanta že nekaj časa, vendar zanj še nisem povedala doma. Bi morala? In kako naj to storim?

Vsekakor boš prej ali slej morala povedati. Potem ti ne bo potrebno iskati izgovorov, kadar gresta ven, starši pa bodo vedeli, kje in s kom si. Najbolje bo, da jim poveš kar direktno.

Lahko počakaš na pravo priložnost in ko tema pogovora zaide v ljubzenske vode, jim povej. Razumeli te bodo, saj so bili tudi oni enkrat v takšnem položaju in najbrž bodo veseli, da si jim zaupala to novico.

Kako naj dopovem prijateljem, da ne maram lagati staršem, ne da bi me zafrkavali, da sem reva?

Če tvoji prijatelji mislijo, da je lagati staršem frajersko, potem bodo morali še malo odrasti. Nadvse pohvalno je, da jim ne maraš lagati in to lahko poveš brez kančka sramu ali slabe vesti. 🍷

Iskreno, teta Milica

Poslovilno pismo generacije

Vse stvari v življenju imajo svoj začetek in konec. In prav konec je neločljivo povezan s slovesom. Slovo je lahko prijetno ali žalostno, grenko ali sladko, prav vsako slovo je konec nekega obdobja, ki je zaznamovalo naše življenje.

Slovo od čudovitih srednješolskih let je vse prej kot lahko. Zaznamujejo ga številni spomini, ki kar nepovabljeni plavajo po mojih mislih. Še danes se spomnim prvega šolskega dne in kar ne morem verjeti, da so od takrat minila že skoraj štiri leta. Spomnim se mnogih zvedavih mladih oči, ki so s strahom v očeh zrle v veliko rumeno stavbo in begajoče iskale znane obraze, ki jih ni bilo mogoče najti. Potem smo spoznali nove sošolce in se najprej nerodno potem pa vse bolj sproščeno z njimi spoznavali in pogovarjali. Hitro so se spletla nova prijateljstva, ki so se z leti krepila in postajala vse močnejša. Vse to ne bi bilo mogoče brez izvrstnih razrednikov, ki so nas že prvo uro pristrčno sprejeli in nas spremljali skozi vsa štiri leta, nam pomagali reševati težave in se z nami veselili naših uspehov. V spominu mi bodo za vedno ostale ure pouka, kjer smo se veliko naučili, sem ter tja pa smo jih popestrili s številnimi šalami, ki se profesorjem niso zdele tako zelo zabavne. Profesorjem se zahvaljujem za vse znanje, ki ste nam ga predali in za vse živce, ki ste jih zaradi nas izgubili. Upam, da zaradi nas niste pridelali preveč sivih las in da vam bomo v spominu ostali kot dobri in vestni dijaki. Zahvaljujem se tudi gospe ravnateljici, ki nam je bila vedno na voljo in je prisluhnila našim težavam, nam pomagala pri organizaciji šolskih prireditev in nas z budnim očesom spremljala skozi vsa štiri leta našega šolanja na Biotehniškem centru v Naklem. Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila vsem delavcem šole, ki ste pripomogli k našemu dobremu počutju, skrbeli, da so bili naši trebuščki vedno zadovoljni in naše glave vedno polne znanja. Susan B. Anthony je nekoč rekla: "Prej ali slej ugotovimo, da pomembni dogodki v življenju niso tisti, o katerih veliko govorimo; to niso rojstni dnevi, diplome, poroke, niti veliki cilji, ki smo jih dosegli. Resnični mejniki niso tako veličastni. Nenajavljeni stopijo skozi vrata spomina, potepuški psi, ki so prikorakali k nam, malo ovohali in enostavno niso nikoli odšli. Svoja življenja merimo z njimi." Če se sedaj ozrem nazaj in pogledam na vsa štiri srednješolska leta, vidim mnogo lepih in nepozabnih dogodkov, ki bodo za vedno ostali v mojem spominu.

Vsak konec je tudi začetek nečesa novega in za nas maturante je prišel je čas, da se za vedno poslovimo od srednje šole in stopimo novim izzivom naproti. Ne vemo, kaj nam bo prinesla prihodnost in kam nas bo odnesla reka življenja, vemo le to, da nas bodo za vedno družila skupna srednješolska leta preživeta na Biotehniškem centru v Naklem.

Anita Meglič